

Allan F. Packer elder
a Hetvenektől

A könyv

A családtörténeti és a templomi munkának személyes hódolatunk állandó részét kell képeznie.

Émlékszem, 12 éves cserkész-ként ajándékba kaptam valamit, amivel már nagyon szerettem volna kiegészíteni a felszerelésemet: egy vastag bőrtokba bújtatott fejszét! A következő éjszakai túrán sötétedés után értük el a táborhelyet, nyirkos ruházatban, és átfázva a nagy hó miatt. Más sem járt az eszemben, mint hogy mekkora hatalmas, lobogó tüzet fogok rakni. Új fejszémmel azonnal nekiláttam egy kidőlt fa feldarabolásának. Munka közben nagyon zavart az, hogy a fejsze nem vágott valami jól. Csalódottságomban még jobban odavágtam. Végül aztán alig néhány fadarabbal tértem vissza a táborhelyre. Valaki más tábortüzenek a

fényénél felfedeztem, mi volt a baj: elfelejtettem levenni a fejszéről a bőrtokot! Azt viszont elárulhatom, hogy a bőrtokot foszlányokra aprítottam. A tanulság pedig: más dolgok vonták el a figyelmemet.

A felmagasztosulás felé igyekezve minden követelményen egyaránt munkálkodnunk kell, nem vonhatja el a figyelmünket az, hogy csak egy-két követelményre vagy egész másra összpontosítunk. Isten királyságának keresése örömet és boldogságot eredményez.¹ Ha szükséges, készen kell állnunk a *változtatásra*. A gyakori kis helyreigazítások kevésbé fájdalmasak vagy rombolóak, mint a nagy útirány-változtatások.

Packer nőtestvérrel együtt nemrég számos idegen országban jártunk. Előkészítettük az útlevelünket és egyéb iratainkat. Elvégeztettük az orvosi vizsgálatokat, és megkaptuk az oltásokat, a vízumokat és a pecséteket. Érkezéskor megvizsgálták az iratainkat, és ha minden követelménynek eleget tettünk, akkor beléphetünk.

A felmagasztosulásra is hasonlóképpen készülünk, akárcsak egy másik országba való belépésre. Először is lelki útlevelet kell szereznünk. A követelményeket nem mi *szabjuk meg*, azonban mindegyiknek meg kell felelnünk. A szabadulás tervében minden olyan tan, törvény, parancsolat és szertartás benne van, mely által *mindenki* készen állhat a felmagasztosulásra.² Ily módon Jézus „Krisztus [e]ngesztelése által az egész emberiség megszabadulhat”³. Az egyház segít ebben, de nem végezheti el helyettünk. A felmagasztosulásra való felkészülés egész életünkön átívelő törekvésünkké válik.

Krisztus megszervezte egyházát, hogy segítsen nekünk. Elhívott 15 férfit, akiket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatunk, hogy vezessék az egyházat és tanítsák az embereket. Az Első Elnökség⁴ és a Tizenkét Apostol Kvóruma⁵ hatalom és felhatalmazás tekintetében egyenlő⁶ az egyház elnökének kinevezett rangidős apostollal. A Hetveneket elhívják, hogy segítséget nyújtsanak.⁷ Nem a vezetők szabták meg a felmagasztosulás feltételeit, hanem Isten. Ezek a vezetők tanításra, kifejtésre, buzdításra, valamint *figyelmeztetésre* lettek elhívva, hogy tartsuk az irányt.⁸

Amint azt az utasítások kézikönyve elmagyarázza: „Az egyház úgy tölti be célját, miszerint segítsen az egyéneknek és a családoknak alkalmassá válni a felmagasztosulásra, hogy az Istentől kapott felelősségekre összpontosít. Ebbe beletartozik

az egyháztagek támogatása, hogy Jézus Krisztus evangéliuma szerint tudjanak élni, Izráel összegyűjtése a misszionáriusi munkán keresztül, a szegényekről és a rászorulókról való gondoskodás, valamint a halottak szabadulásának elősegítése egyre több templom felépítésével és a helyettes általi szertartások elvégzésével.⁹ Ez a négy célkitűzés, valamint minden más törvény, parancsolat és szertartás követelmény, nem szabadon választható. Jézus Krisztus engesztelése és minden ezen dolgok megtétele által szerezzük be lelki útlevelünkbe a szükséges pecséteket.

E konferencián tanultunk olyan változásokról, melyek mindannyiunknak segíteni fognak abban, hogy felkészültebbek legyünk.

A szabadulás tervének közép-pontjában a család áll, talán ezért is nevezik „a boldogság nagyszerű terv[nek]”¹⁰. Boyd K. Packer elnök azt mondta: „Az egyház valamennyi tevékenységének végső célja, hogy a férj és a feleség boldogan élhessen otthonában a gyermekeivel.”¹¹

Spencer W. Kimball elnök pedig azt: „Sikerünket, személyesen és egyházként is, nagy mértékben az határozza majd meg, hogy mennyire hűen összpontosítottunk az evangélium

otthoni megélésére.”¹² A templomi és családtörténeti munka az evangélium otthoni megéléséhez tartozik. Inkább családi tevékenységnek kell lennie, mintsem egyházi tevékenységnek.

Az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma újra hangsúlyozza a családtörténeti és templomi munkát.¹³ Egyénileg és családként is nagyobb örömet és boldogságot tapasztaltok majd, ha reagáltok erre.

A Tan és a szövetségekben ezt olvassuk: „[E]lközeleg az Úr nagy napja; [...] Ajánljunk fel tehát igazlelkűségben felajánlást az Úrnak, egyházként és népként, valamint utolsó napi szentekként; és mutassunk be az ő szent templomában... egy olyan könyvet, amely halottaink feljegyzéseit tartalmazza, ami teljes elfogadásra méltó.”¹⁴

Ez a „könyv” az egyház FamilyTree [Családfa] adatbázisában fellelhető nevekről és szertartásokról készült feljegyzései alapján fog elkészülni.

Én ellenőrzöm és kiegészítem ezen adatbázis feljegyzéseit, mert szeretném, ha benne lennének a könyvben azoknak nevei, akiket szeretek. És ti?

A Tan és a szövetségek 128. szakaszában azt olvassuk: „Mert [őseink nélkül] mi nem lehetünk tökéletesek; és ők sem lehetnek tökéletesek nélkülünk.”¹⁵

A családtörténet sokkal több pusztaszármazásnál, szabályoknál, neveknel, dátumoknál és helységeknel. Nem csupán a múltat összpontosít. A jelent is magában foglalja, midőn saját történetünket írjuk. A jövőt is magában foglalja, mert őseinken keresztül formáljuk a jövő történelmét. Családtörténeti munkát végez például az édesanya, aki családi történeteket és képeket oszt meg.

Az úrvacsoravételhez, a gyűlések látogatásához, a szentírásolvasáshoz és a személyes imákhoz hasonlóan a családtörténeti és a templomi munkának is személyes hódolatunk állandó részét kell képeznie. Lelkesítő volt a fiatalok és mások reakciója a prófétai felhívásokra, és azt bizonyítja, hogy ezt a munkát életkortól függetlenül az egyház *minden* tagja el tudja végezni, és el is *kell* végeznie.

Quentin L. Cook elder szavait idézve: „Végre rendelkezésünkre áll a tan, a templomok és a technika”¹⁶. A munka végzése most már sokkal könnyebb, és csak az szab határt neki, hogy hány egyháztage teszi előre a fontossági sorrendjében. A munka még mindig időigényes és áldozatot követel, de *mindenki* el tudja végezni, még hozzá alig néhány évvel ezelőthöz képest viszonylag könnyen.

Az egyház, hogy segítsen a tagjainak, feljegyzéseket gyűjtött össze és eszközöket biztosított, hogy a munka nagy részét el tudjuk végezni otthon, a gyülekezeti házakban és a templomban. A legtöbb akadály elhárult. *Bármit* is gondoltatok erről a múltban, most már minden más!

Van azonban egy olyan akadály, melyet az egyház nem tud elhárítani: ha az egyének haboznak és nem végzik a munkát. Csak elhatározásra és egy kis erőfeszítésre van szükség. Nem igényel alkalmanként rengeteg időt. Ha rendszeresen szánunk rá egy

kis időt, akkor az meg fogja hozni a munka örömét. Határozzátok el, hogy tesztek egy lépést, hogy tanulok és segítséget kértek másoktól. Segíteni fognak! Az általatok talált és a templomba elvitt nevekből lesznek a „könyv”¹⁷ feljegyzései.

Bár egyre több egyháztag vesz részt a munkában, úgy látjuk, hogy viszonylag kevesen foglalkoznak rendszeresen saját családjuk felkutatásával és végeznek értük templomi szertartásokat.¹⁸ Ez fontossági sorrendünk megváltoztatásáért kiált! Ne hadakozzatok a változtatással, fogadjátok örömmel! A változás része a boldogság nagyszerű tervének.

Ezt a munkát el kell végezni, nem az egyház, hanem a halottaink és saját magunk hasznára. Nekünk és elhunyt őseinknek szükségünk van a pecsétekre lelki útlevelünkben.

Családunk nemzedékeken átívelő egybeforrasztására¹⁹, összekapcsolására kizárólag a templomokban, pecsételők szertartások által kerülhet sor. A lépések egyszerűek: *keress egy nevet, és vidd el a templomba!* Idővel másoknak is segítséget tudsz majd nyújtani ebben.

Néhány kivételtől eltekintve *mindenki* képes rá.

Kézzelfogható áldások kísérik ezt a munkát. Sok szülő és vezető aggódik a világ jelen állapota, valamint annak családokra és fiatalokra gyakorolt hatása miatt.

David A. Bednar elder ezt ígérte: „Felhívom az egyház fiataljait, hogy ismerjék és tapasztalják meg Illés lelkét! ...ígérem nektek, hogy védelmezve lesztek az ellenség egyre fokozódó hatásai ellen. Amikor részt vesztek e szent munkában és megszeretitek azt, védelemben lesz részetek ifjúságotokban és egész életetekén át.”²⁰

Testvérek, ideje levenni a tokot a fejszénkről, és munkához látni. Nem áldozhatjuk fel saját magunk vagy

családunk felmagasztosulását kevésbé fontos törekvések miatt.

Ez Isten munkája, melyet egyháztagoknak és nem egyháztagoknak, fiataloknak és időseknek, férfiaknak és nőknek is ugyanúgy végezniük kell.

Egy himnusz első versszakát idézve zárom beszédemet:

*Keljetek fel, ó, Isten [szentjei]!
Vessétek el, mi kevésbé fontos.
Szívetekkel, lelketekkel, elmétekkel és
erőtökkel
Szolgáljátok a Királyok Királyát.²¹*

Jézus Krisztus a Király! Órولا tesztek bizonyosságot Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd 2 Nefi 2:22–25; 9:18; Móziás 2:41.
2. Lásd Kalauz a szentírásokhoz: megváltás terve; scriptures.lds.org.
3. Hittételek 1:3.
4. Lásd Tan és a szövetségek 107:22.
5. Lásd Tan és a szövetségek 107:23.
6. Lásd Tan és a szövetségek 107:24.
7. Lásd Tan és a szövetségek 107:25–26.
8. Lásd Kalauz a szentírásokhoz: Első Elnökség, apostol, Hetvenek; scriptures.lds.org.
9. 2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* (2010). 2.2.
10. Alma 42:8.
11. Boyd K. Packer: A bizonyosság. *Liahóna*, 2014. máj. 95.

12. Spencer W. Kimball, “Living the Gospel in the Home,” *Ensign*, May 1978, 101.
13. Lásd Thomas S. Monson: A munka meggyorsítása. *Elsőelnökségi üzenet*, 2014. június; Henry B. Eyring: Az ígéret szerint fordulnak a szívek. *Liahóna*, 2014. júl. 4–5.; Russell M. Nelson, “It All Starts with Love” (video), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/it-all-starts-with-love; Russell M. Nelson, “Adding ‘Family’ to Family History Work” (video), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/adding-family-to-family-history-work; Russell M. Nelson: Szeretettel összekötött nemzedékek. *Liahóna*, 2010. máj. 91–94.; Richard G. Scott: A halottak megváltásának öröme. *Liahóna*, 2012. nov. 93–95.; Quentin L. Cook: Gyökerek és ágak. *Liahóna*, 2014. máj. 44–48.; David A. Bednar elder: A gyermekek szíve atyáikhoz fordul. *Liahóna*, 2011. nov. 26., 27.; Neil L. Andersen: A hit, remény és jószívűség osztályterme (az Egyházi Oktatási Szervezet hitoktatóihoz), lds.org/broadcasts; Neil L. Andersen, “Find Our Cousins!” (address at RootsTech Family History Conference, Feb. 8, 2014), lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/find-our-cousins.
14. Tan és a szövetségek 128:24.
15. Tan és a szövetségek 128:18.
16. Quentin L. Cook, *Liahóna*, 2014. máj. 47.
17. Tan és a szövetségek 128:24.
18. Lásd Quentin L. Cook, *Liahóna*, 2014. máj. 47.
19. Tan és a szövetségek 128:18.
20. David A. Bednar elder: A gyermekek szíve atyáikhoz fordul. *Liahóna*, 2011. nov. 26., 27.
21. “Rise Up, O Men of God,” *Hymns*, no. 324.

